

संस्कृत
१५.६.४७

पुराण

३४३०

अद्भुत रामायण

४९०/५. ७

(1)

श्रीगणेशायनमः ॥ अथ अद्भुतरामायणप्रारंभः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं ॥
देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ नमस्तस्मै मुनीन्द्राय श्रीयुताय यशस्विने ॥
शांताय वीतरागाय वाल्मीकाय नमो नमः ॥ २ ॥ रामाय रामभद्राय रामचंद्राय वेधसे ॥
रघुनाथाय नाथाय सीतायाः पतये नमः ॥ ३ ॥ जयति रघुवंशतिलकः कौशल्यानंदव
र्द्धनोरामः ॥ दशवदननिधनकारी दाशरथिः पुंडरीकाक्षः ॥ ४ ॥ तमसा तीरनिलयं नि
लयंत पसांगुरुं ॥ वचसां प्रथमस्थानं वाल्मीकिमुनिपुंगवं ॥ १ ॥ विनयावनतो भूत्वा भा
रद्वाजो महामुनिः ॥ अपृच्छत् समतः शिष्यः कृतांजलिपुटो वशी ॥ २ ॥ रामायणमिति
ख्यातं शतकोटिप्रविस्तरं ॥ प्रणीतं भवता यच्च ब्रह्मलोके प्रतिष्ठितं ॥ ३ ॥ श्रूयते ब्राह्मणैर्नि
त्यमृषिभिः पितृभिः सुरैः ॥ पंचविंशतिसाहस्रं रामायणमिदं भुवि ॥ ४ ॥ तदा कर्णितम
स्माभिः सविशेषं महामुने ॥ शतकोटिप्रविस्तारे रामायणमहार्णवे ॥ ५ ॥ किं गीतमिह मु
ष्णाति तन्मे कथय सुव्रत ॥ आकर्ण्य दारिणः पृष्ठं भारद्वाजस्य वै मुनिः ॥ ६ ॥ हस्तामलकव
त्सर्वं सस्मार शतकोटिकं ॥ ओमित्युक्त्वा मुनिः शिष्यं प्रोवाच वदतां वरं ॥ ७ ॥ भारद्वाज

अद्भुत

॥१॥

चिरंजीवसाधुस्मारितमयनः ॥ शतकोटिप्रविस्तारेरामायणमहार्णवे ॥ ८ ॥ रामस्य
चरितं सर्वमाश्चर्यं सम्यगीरितं ॥ पंचविंशतिसाहसं नृलोके यत्प्रतिष्ठितं ॥ ९ ॥ नृणां हि
सदृशं रामचरितं वर्णितं ततः ॥ सीतामाहात्म्यसारं यद्विशेषादत्र नोक्तवान् ॥ १० ॥ शृ
णुष्व अवहितो ब्रह्मन्काकुत्स्थचरितं महत् ॥ सीतायामलभूतायाः प्रकृतेश्चरितं महत् ॥ ११ ॥
आश्चर्यमाश्चर्यमिदं गोपितं ब्रह्मणो गृहे ॥ हिताय प्रियशिष्याय तुभ्यमावेदयामितन् ॥
॥ १२ ॥ जानकीप्रकृतिः सृष्टेरादिभूता महागुणा ॥ तपःसिद्धिः स्वर्गसिद्धिर्भूतिर्भूतिमतां
सती ॥ १३ ॥ विद्याविद्याचमहती गीयते ब्रह्मवादिभिः ॥ क्रद्धिः सिद्धिर्गुणमयी गुणाती
ता गुणात्मिका ॥ १४ ॥ ब्रह्मब्रह्मांडसंभूता सर्वकारणकारणं ॥ प्रकृतिर्विकृतिर्देवी चिन्म
यी चिद्विलासिनी ॥ १५ ॥ महाकुण्डलिनी सर्वानुस्यूता ब्रह्मसंज्ञिता ॥ तस्याविलसितं स
र्वं जगदेतच्चराचरं ॥ १६ ॥ यामाधाय हृदि ब्रह्मन्योगिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥ विघट्टयन्ति हृद्ग्रंथिं
भवन्ति सुखमूर्तिकाः ॥ १७ ॥ यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति सुव्रत ॥ अभ्युत्थानमधर्म
स्य तदा प्रकृतिसंभवः ॥ १८ ॥ रामः साक्षात्परं ज्योतिः परं धाम परः पुमान् ॥ आकृतौ पर

रा.स.

१

॥१॥

(2A)

मोभेदोनसीतारामयोर्यतः ॥ १९ ॥ रामःसीताजानकीरामभद्रोनाणुर्भेदोनैतयोरस्ति
कश्चित् ॥ संतोबुध्वातत्त्वमेतद्विबुद्धाःपारंयाताःसंस्ततेर्मृत्युवक्रात् ॥ २० ॥ रामोचित्यो
नित्यचित्सर्वसाक्षीसर्वातस्थःसर्वलोकैककर्ता ॥ भर्ताहर्तानंदमूर्तिर्विभूमासीतायोगा
च्चित्यतेयोगिभिःसः ॥ २१ ॥ अपाणिपादोजवनोग्रहीतापश्यत्यचक्षुःसशृणोत्यकर्णः ॥
सवेत्तिविश्वंनहितस्यवेत्तातमादुरग्र्यंपुरुषंपुराणं ॥ २२ ॥ तयोःपरंजन्मउदाहरिष्येययो
र्यथाकारणदेहधारिणोः ॥ अर्हपिणोरूपविधारणंपुनर्नृणांमहानुग्रहएवकेवलं ॥ २३ ॥
पठन्द्विजोवाग्क्वभत्वमीयाक्षत्रान्वयोभूमिपतित्वमीयात् ॥ वणिग्जनःपुण्यफलत्व
मीयाच्छृण्वन्हिशूद्रोपिमहत्वमीयात् ॥ २४ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेअ
द्भुतोत्तरकांडेआदिकाव्येप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ भारद्वाजशृणुष्व
थरामचंद्रस्यधीमतः ॥ जन्मनःकारणंविप्रइक्ष्वाकुकुलवारिधौ ॥ १ ॥ सीतायाश्चमहा
देव्याःपृथिव्यांजन्महेतुकं ॥ तत्ररामकथामादौवक्ष्यामिमुनिपुंगव ॥ २ ॥ श्रूयतांमु
निशार्दूलअंबरीषकथालयं ॥ पुरुषोत्तममाहात्म्यंसर्वपापहरंपरं ॥ ३ ॥ त्रिशंकोर्दयिता

अद्भुत

॥२॥

भार्यासर्वलक्षणशोभिता ॥ अंबरीषस्यजननीनित्यंशौचसमन्विता ॥ ४ ॥ योगनिद्रांस
मारुदंशेषपर्यंकशायिनं ॥ नारायणंमहात्मानंब्रह्मांडकमलोद्भवं ॥ ५ ॥ तमसाकालरु
द्राख्यंरजसाकनकांडजं ॥ सत्वेनसर्वगंविष्णुंसर्वदेवनमस्कृतं ॥ ६ ॥ अर्चयामासस
ततंवाङ्मनःकायवृत्तिभिः ॥ माल्यदामादिकंसर्वस्वयमेवव्यचीकरत् ॥ ७ ॥ गंधादि
पेषणंचैवधूपद्रव्यादिकंतथा ॥ तत्सर्वंकौतुकाविष्टास्वयमेवचकारसा ॥ ८ ॥ शुभापद्मा
वतीनित्यंवचोनारायणेतिच ॥ अनंतंतिचसानित्यंभाषमाणायतव्रता ॥ ९ ॥ दशवर्षसह
स्राणितत्परेणांतरात्मना ॥ अर्चयामासगोविंदगंधपुष्पादिभिःशुभैः ॥ १० ॥ विष्णुभ
क्तान्महाभागान्सर्वपापविवर्जितान् ॥ दानमानार्चनैर्नित्यंधनैरत्नैरतोषयत् ॥ ११ ॥
ततःकदाचित्सादेवीद्वादश्यांसमुपोष्यवै ॥ हरेरग्रेमहाभागानुष्वापपतिनासह ॥ १२ ॥ त
न्नारायणोदेवस्तामाहपुरुषोत्तमः ॥ किमिच्छसिवरंभद्रेमत्तःकिंब्रूहिभामिनि ॥ १३ ॥
सादृष्ट्वातंवरंवब्रेपुत्रस्त्वद्भक्तिमान्भवेत् ॥ सार्वभौमोमहातेजाःस्वकर्मनिरतःशुचिः ॥
॥ १४ ॥ तथेत्युक्त्वाददौतस्यैफलमेकंजनार्दनः ॥ साप्रबुद्धाफलंदृष्ट्वाभर्त्त्रंसर्वनिवेद्यच ॥

रा.स.

२

॥२॥

(3A)

॥ १५ ॥ भक्षयामाससंदश्यफलंतद्दृष्टमानसा ॥ ततःकालेनसादेवीपुत्रंकुलविवर्धनं ॥
॥ १६ ॥ असूयतशुभाचारंवासुदेवपरायणं ॥ शुभलक्षणसंपन्नंचक्रांकितमनुत्तमं ॥
॥ १७ ॥ जातंदृष्ट्वापितापुत्रंक्रियाःसर्वाश्चकारवै ॥ अंबरीषइतिख्यातोलोकेसमभवत्स
भुः ॥ १८ ॥ पितर्युपरतेश्रीमानभिषिक्तोमहात्मभिः ॥ मंत्रिष्वाधायराज्यंचतपउग्रंच
कारसः ॥ १९ ॥ संवत्सरसहस्रं वैजपन्नारायणंप्रभुं ॥ हंतुंपुंडरीकमध्यस्थंसूर्यमंडलमध्य
गं ॥ २० ॥ शंखचक्रगदापद्मंधारयंतंचतुर्भुजं ॥ शुद्धजांबूनदनिभंब्रह्मविष्णुशिवात्म
कं ॥ २१ ॥ सर्वाभरणसंयुक्तंपीतांबरधरंप्रभुं ॥ श्रीवत्सवत्ससंदेवंपुरुषंपुरुषोत्तमं ॥ २२ ॥
ततोगरुडमारुह्यसर्वदेवैरभिष्टुतः ॥ आजगामसविश्वात्मासर्वलोकनमस्कृतः ॥ २३ ॥
ऐरावतमिवाचिंत्यंरुत्वावैगरुडंहरिः ॥ स्वयंशक्रइवासीनस्तमाहनृपसत्तमं ॥ २४ ॥ इं
द्रोहमस्मिभद्रंतेकिंददामितवाद्यवै ॥ सर्वलोकेश्वरोहंत्वारक्षितुंसमुपागतः ॥ २५ ॥ अं
बरीषस्तुतंदृष्ट्वाशक्रमैरावतस्थितं ॥ उवाचवचनंधीमान् विष्णुभक्तिपरायणः ॥ २६ ॥
नाहंत्वामभिसंधायतपआस्थितवानिह ॥ त्वयादत्तंचनेच्छामिगच्छशक्रयथासुखं ॥

अद्भुत

॥३॥

॥ २७ ॥ मम नारायणो नाथस्त्वांस्तोष्ये मराधिप ॥ ब्रजेंद्रमाकृतास्त्वत्रममाश्रमविलो-
पनं ॥ २८ ॥ ततः प्रहस्य भगवान् स्वरूपमकरोद्भरिः ॥ शार्ङ्गचक्रगदापाणिः शंखहस्तोज-
नार्दनः ॥ २९ ॥ गरुडोपरिविश्वात्मानो लाचल इवापरः ॥ देवगंधर्वसंघैश्च स्तूयमानः स-
मंततः ॥ ३० ॥ प्रणम्य राजा संतुष्टस्तुष्टावगुरुद्वयजं ॥ प्रसीद लोकनाथस्त्वं मम नाथ ज-
नार्दन ॥ ३१ ॥ कृष्णकृष्णजगन्नाथ सर्वलोकनमस्कृत ॥ त्वमादिस्त्वमनादिस्त्वमनंतः पु-
रुषः प्रभुः ॥ ३२ ॥ अप्रमेयो विभुर्विष्णुर्गोविंदः कमलेक्षणः ॥ महेश्वरांशजो मध्यपुष्करः
खगमः खगः ॥ ३३ ॥ कव्यवाहः कपाली त्वंहव्यवाहः प्रभञ्जनः ॥ आदिदेवः क्रियानंदः पर-
मात्मनिसंस्थितः ॥ ३४ ॥ त्वां प्रपन्नोऽस्मि गोविंद पाहि मां पुष्करेक्षण ॥ नान्या गतिस्त्वद-
न्यामे त्वामेव शरणं गतः ॥ ३५ ॥ तमाह भगवान् विष्णुः किं ते हृदि चिकीर्षितं ॥ तत्सर्वं स-
ंप्रदास्यामि भक्तोऽसि मम सुव्रत ॥ ३६ ॥ भक्तप्रियोऽस्मि स ततंतस्माद्वा तुमिहागतः ॥ अंब-
रीषस्तु तच्छ्रुत्वा हर्षगद्गदया गिरा ॥ ३७ ॥ प्रोवाच परमात्मानं नारायणमनामयं ॥ त्वयि
विष्णोऽपरानंदे नित्यं मे वर्ततां मतिः ॥ ३८ ॥ भवेयं त्वत्परो नित्यं वाङ्मनः कायकर्मभिः ॥

रा.स.

२

॥३॥

(4A)

पालयिष्यामि पृथिवीं कृत्वा वै वैष्णवं जगत् ॥ ३९ ॥ यज्ञहोमार्चनैश्चैव तर्पिष्यामि सुरोत्त-
मान् ॥ वैष्णवान् पालयिष्यामि हनिष्यामि च शात्रवान् ॥ ४० ॥ एवमुक्तस्तु भगवान् प्र-
त्युवाच नृपोत्तमं ॥ एवमस्तु तवेच्छा वै चक्रमेतत्सुदर्शनं ॥ ४१ ॥ पुरारुद्रप्रभावेन लब्धं वै
दुर्लभं मया ॥ ऋषिशापादिकंदुःखं शत्रुरोगादिकं तथा ॥ ४२ ॥ निहनिष्यति ते दुःखमि-
त्युक्त्वांतरधीयत ॥ ततः प्रणम्य मुदितो राजानारायणप्रभुं ॥ ४३ ॥ प्रविश्य नगरीं दिव्याम-
योध्यां पर्यपालयत् ॥ ब्राह्मणादींस्तथा वर्णान्स्वेस्वेकमण्ययोजयत् ॥ ४४ ॥ नारायणप-
रो नित्यं विष्णुभक्तानकल्मषान् ॥ पालयामास हृष्टात्मा विशेषेण जनाधिपः ॥ ४५ ॥ अ-
श्वमेधशतैरिष्ट्वा वाजपेयशतानि च ॥ पालयामास पृथिवीं सागरावरणामिमां ॥ ४६ ॥
गृहे गृहे हरिस्तस्थौ वेदघोषो गृहे गृहे ॥ नाम घोषो हरेश्चैव यज्ञघोषस्तथैव च ॥ ४७ ॥ अभवच्च
पशार्दूले तस्मिन् राज्यं प्रशासति ॥ नासस्यानादृणा भूमिर्न दुर्भिक्षादिभिर्युता ॥ ४८ ॥ रो-
गहीना प्रजानित्यं सर्वोपद्रववर्जिता ॥ अंवरीषो महातेजाः पालयामास मेदिनीं ॥ ४९ ॥
स वै महात्मा स ततंचरक्षितः सुदर्शनेनाति सुदर्शनेन ॥ शुभांसमुद्रावधिसंततां महीं सुपा-

अद्भुत

॥४॥

लयामासमहीमहेंद्रः ॥ ५० ॥ इत्यार्षे श्रीरामायणे वाल्मीकीये अद्भुतोत्तरकाण्डे अंबरीषव
रप्रदानो नाम द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ तस्यैवं वर्तमानस्य कन्या कमललो
चना ॥ श्रीमतीनाम विख्याता सर्वलक्षणशोभिता ॥ १ ॥ तस्मिन् काले मुनिः श्रीमान्ना
रदोभ्यागतो गृहं ॥ अंबरीषस्य राज्ञो वै पर्वतश्च महाद्युतिः ॥ २ ॥ तावुभावागतौ दृष्ट्वा प्रणि
पत्ययथाविधि ॥ अंबरीषो महातेजाः पूजयामास तौ नृपः ॥ ३ ॥ कन्यां तु प्रेक्ष्य भगवान् नार
दः प्राह विस्मितः ॥ केयं राजन् महाभागा कन्या सुरसुतोपमा ॥ ४ ॥ ब्रूहि धर्मभृतां श्रेष्ठ सर्व
लक्षणशोभिता ॥ निशम्य वचनं तस्य राजा प्राह कृतांजलिः ॥ ५ ॥ दुहितेयं मम विभो श्री
मतीनामनामतः ॥ प्रदानसमयं प्राप्ता वरमन्वेषती शुभा ॥ ६ ॥ इत्युक्तो मुनिः शार्दूलस्ता
मैच्छन्नारदो द्विजः ॥ पर्वतोपि मुनिस्तां वै चक्रमेसर्पिसत्तमः ॥ ७ ॥ अनुज्ञाप्य च राजानं
नारदो वाक्यमब्रवीत् ॥ रहस्याहूय धर्मात्मा मम देहि सुतामिमां ॥ ८ ॥ पर्वतोपि तथा प्राह
राजानं रहसिप्रभुं ॥ तावुभौ प्राह धर्मात्मा प्रणिपत्य भयादितः ॥ ९ ॥ उभौ भवंतौ कन्यां मे
प्रार्थयानौ कथं त्वहं ॥ करिष्यामि महाप्राज्ञौ शृणु नारद मेव च ॥ १० ॥ त्वंच पर्वत मेवाक्यं

रा.स.

३

॥४॥

(5A)

शृणु वक्ष्यामि यत्प्रभो ॥ कन्येयं युवयोरेकं वरयिष्यति चेच्छुभा ॥ ११ ॥ तस्मै कन्यां प्रयच्छा
मि नान्यथा शक्तिरस्ति मे ॥ तथेत्युक्त्वा तु तौ विप्रौ श्वआयास्याव एव हि ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वा मु
नि शार्दूलौ जग्मतुः प्रीतमानसौ ॥ वासुदेव परौ नित्यमुभौ ज्ञानवतां वरौ ॥ १३ ॥ विष्णु
लोकं ततो गत्वानारदो मुनिसत्तमः ॥ प्रणिपत्य हृषीकेशं वाक्यमेतदुवाच ह ॥ १४ ॥ वृत्तां
तं सर्वमाख्यायनाथ नारायणाव्यय ॥ रहसित्वां प्रवक्ष्यामि नमस्ते भुवनेश्वर ॥ १५ ॥ त
तः प्रहस्य गोविंदः सर्वात्मा कर्मठं मुनिं ॥ ब्रूहीत्याह स विश्वात्मा मुनिराह च केशवं ॥ १६ ॥
त्वदीयो नृपतिः श्रीमानं वरीषो महामतिः ॥ तस्य कन्या विशालाक्षी श्रीमती नामनामतः ॥
॥ १७ ॥ परिणेतुमहं तां वै इच्छामि वचनं शृणु ॥ पर्वतोयं मुनिः श्रीमांस्तव भृत्यस्तपोनि
धिः ॥ १८ ॥ तामैच्छत् सोऽपि भगवंस्तमाह च जनाधिपः ॥ अंवरीषो महातेजाः कन्यायं युव
योर्वरं ॥ १९ ॥ लावण्ययुक्तं वृणुयाद्यदितस्मै ददाम्यहं ॥ इत्याहावां नृपस्तत्र तथेत्युक्त्वा प्य
हंततः ॥ २० ॥ आगमिष्यामि ते राजन् श्वः प्रभाते गृहं प्रति ॥ आगतो हं जगन्नाथ कर्तुमर्ह
सि मे प्रियं ॥ २१ ॥ वानराननवद्भाति पर्वतस्य मुखं यथा ॥ तथा कुरु जगन्नाथ मम चेदि

अद्भुत

॥ ५ ॥

च्छसिप्रियं ॥ २२ ॥ श्रीमतीतुतथापश्येन्नान्यः पश्येत्तथाविधं ॥ तथेत्युक्त्वासगोविंदः प्र
हस्यमधुसूदनः ॥ २३ ॥ त्वयोक्तं तत्करिष्यामि गच्छ सौम्ययथासुखं ॥ एवमुक्तो मुनिर्ह
ष्टः प्रणिपत्य जनार्दनं ॥ २४ ॥ मन्यमानः कृतात्मानमयोध्यां वैजगाम सः ॥ गते मुनिवरे
तस्मिन्पर्वतोपि महामुनिः ॥ २५ ॥ प्रणम्य माधवं दृष्टो रहस्येन मुवाच ह ॥ वृत्तांतं च निवे
द्याग्ने नारदस्य जगत्पते ॥ २६ ॥ गोलान्गूलमुखं यद्वन्मुखं भाति तथा कुरु ॥ श्रीमतीतुतथा
पश्येन्नान्यः पश्येत्तथाविधं ॥ २७ ॥ तच्छ्रुत्वा भगवान्विष्णुस्त्वयोक्तं च करोमि वै ॥ गच्छ
शीघ्रमयोध्यां त्वं मावादी नारदस्य वै ॥ २८ ॥ त्वयामे मंत्रितं यच्च तथेत्युक्त्वा जगाम सः ॥
ततो राजा समाज्ञाय प्राप्तौ मुनिवरो तदा ॥ २९ ॥ मंगलैर्विविधैर्भद्रैरयोध्यां ध्वजमालि
नीं ॥ मंडयामास लाजैश्च पुष्पैश्चैव समंततः ॥ ३० ॥ अभिषिक्तगृहद्वारां सित्कांगणमहा
पथां ॥ दिव्यगंधरसोपेतां धूपितां दिव्यधूपकैः ॥ ३१ ॥ कृत्वा च नगरीं राजा मंडयामास
तां सभां ॥ दिव्यगंधैस्तथा धूपैरत्नैश्च विविधैस्तथा ॥ ३२ ॥ अलंकृतां मणिस्तंभैर्नानामा

१ सर्वतोभद्रैः

रा.स.

३

॥ ५ ॥

(6A)

ल्योपशोभितैः ॥ परार्ध्यास्तरणोपेतैर्दिव्यभद्रासनैर्वृतां ॥ ३३ ॥ नानाजनसमावेशैर्नरै
द्रैरभिसंवृतां ॥ कृत्वानृपेन्द्रस्तांकन्यामादायप्रविवेशह ॥ ३४ ॥ सर्वाभरणसंपन्नाश्रीरि
वायतलोचना ॥ करसंमितमध्यांगीपंचस्निग्धाशुभानना ॥ स्त्रीभिःपरिवृतादिव्याश्रीम
तीसंस्थितासती ॥ ३५ ॥ सभातुसाभूमिपतेःसमृद्धामणिप्रवेकोत्तमरत्नचित्रा ॥ न्यस्तास
नामाल्यवतीसुगंधातामन्वयुस्तेसुरराजवर्याः ॥ ३६ ॥ अथाययौब्रह्मवरात्मजोमहांस्रै
विद्यवृद्धोभगवान्महात्मा ॥ सपर्वतोब्रह्मविदांवरिष्ठोमहामुनिर्नारदआजगाम ॥ ३७ ॥
इत्यार्षेश्रीम० वाल्मी० आदिकाव्येअद्भुतोत्तरकाण्डेनारदपर्वतसभाप्रवेशोनामवृत्तीयः
सर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ७३ ॥ तावागतौसमीक्ष्याथराजासंभ्रांतमानसः ॥ दिव्यमासनमा
दिश्यपूजयामासतावुभौ ॥ १ ॥ उभौदेवकृषीदिव्यौनित्यज्ञानवतांवरौ ॥ समासीनौम
हात्मानौकन्यार्थमुनिसत्तमौ ॥ २ ॥ तावुभौप्रणिपत्याग्रेकन्यांतांश्रीमतींशुभां ॥ स्थितां
कमलपत्राक्षींप्राहराजायशस्विनीं ॥ ३ ॥ अनयोर्यवरंभद्रेमनसात्वमिहेच्छसि ॥ तस्मै
मालामिमांदिहिप्रणिपत्ययथाविधि ॥ ४ ॥ एवमुक्तातुसाकन्यास्त्रीभिःपरिवृतातदा ॥ मा

अद्भुत

॥ ६ ॥

लांहिरण्मयींदिव्यामादायशुभलोचना ॥ ५ ॥ तस्यौतामाहराजासौवत्सेकिंत्वंकरिष्य
सि ॥ ६ ॥ अनयोरेकमुद्दिश्यदेहिमालामिमांशुभे ॥ साप्राहपितरंत्रस्ताइमौतुवानरान
नौ ॥ ७ ॥ मुनिश्रेष्ठौनपश्यामिनारदंपर्वतंतथा ॥ अनयोर्मध्यतस्त्वेकंवरंषोडशवार्षिकं
॥ ८ ॥ सर्वाभरणसंयुक्तमतसौपुष्पसन्निभं ॥ दीर्घबाहुंविशालाक्षंतुंगोरःस्थलमुत्तमं ॥
॥ ९ ॥ चामीकरांधंकरणपटयुग्मकशोभितं ॥ विभक्तत्रिवलीयुक्तनाभिव्यक्तकशोदरं ॥
॥ १० ॥ हिरण्याभरणोपेतंसुरंगकनखंशुभं ॥ पद्माकारकरंत्वेनंपद्मास्यंपद्मलोचनं ॥
॥ ११ ॥ पद्मांघ्रिपद्महृदयंपद्मनाभिश्रियावृतं ॥ दंतपंक्तिभिरत्यर्थंकुंदकुड्मलसन्निभं ॥
॥ १२ ॥ हसंतंमांसमालोक्यदक्षिणंचप्रसार्यवै ॥ पाणिस्थितमिमंच्छन्नंपश्यामिशुभमू
र्धजं ॥ १३ ॥ एवमुक्तेमुनिःप्राहनारदःसंशयंगतः ॥ कियंतोबाहवस्तस्यकन्येवदयथात
थं ॥ १४ ॥ बाहुद्वयंचपश्यामीत्याहकन्यासुविस्मिता ॥ प्राहतांपर्वतस्तत्रतस्यवक्षस्थ
लेशुभे ॥ १५ ॥ किंचपश्यसिमेब्रूहिकरेकिंधारयत्यपि ॥ कन्यातमाहमालांवैचंचद्रूपाम
नुत्तमां ॥ १६ ॥ वक्षस्थलेस्यपश्यामिकरेकार्मुकसायकौ ॥ एवमुक्तौमुनिश्रेष्ठौपरस्पर

रा.स.

४

॥ ६ ॥

(७A)

मनुत्तमौ ॥ १७ ॥ मनसा चिंतयंतौ तौ मायेयंकस्य चिद्भवेत् ॥ मायावीतस्करो नूनं स्वय
मेव जनार्दनः ॥ १८ ॥ आगतो नान्यथा कुर्यात्कथं मेऽन्यो मुखं त्विदं ॥ गोलांगुलीयमित्येवं
चिंतयामास नारदः ॥ १९ ॥ पर्वतो पितृवैतद्वानरत्वं कथं मया ॥ प्राप्तमित्येव सहसा चिंता
मापेदिवांस्तथा ॥ २० ॥ ततो राजा प्रणम्या सौ नारदं पर्वतं तथा ॥ भवद्भ्यां किमिदं भद्रौ कृतं
बुद्धिविमोहनं ॥ २१ ॥ स्वस्थौ भवन्तौ तिष्ठेतां यदि कन्यार्थमुद्यतौ ॥ एवमुक्तौ मुनिश्रेष्ठौ नृप
मूचतुरुल्बणौ ॥ २२ ॥ त्वमेव माहंकुरुषेनावा मिह कथंचन ॥ आवयोरेकमेषाते वरयत्वे
व भामिनी ॥ २३ ॥ ततः सा कन्यकाभूयः प्राणिपत्यचदेवतां ॥ पित्रानियुक्ता सहसामुनिशा
पभया द्विज ॥ २४ ॥ मालामादाय तिष्ठन्ती तयोर्मध्ये समाहिता ॥ पूर्ववत्पुरुषं दृष्ट्वा माल्यंतस्मै
ददौ हि सा ॥ २५ ॥ अनंतरं च सा कन्या दृष्ट्वा नमनुजैः पुरः ॥ ततो नादः समभवत्किमेतदिति वि
स्मयात् ॥ २६ ॥ तामादाय गतो विष्णुः स्वस्थानं पुरुषोत्तमः ॥ पुरा तदर्थं मनिशंतपस्तप्त्वा व
रांगना ॥ २७ ॥ श्रीमतीयं समुत्पन्ना सा गता च तथा हरिं ॥ तावुभौ मुनिशार्दूलौ धिक्त्वामि
त्येव दुःखितौ ॥ २८ ॥ वासुदेवं प्रतितदा जग्मतुर्भवन्नहरेः ॥ तावागतौ सर्माक्ष्याह श्रीमतीं भ

अद्भुत

॥ ७ ॥

गवान्हरिः ॥ २९ ॥ मुनिश्रेष्ठौ समायातौ गूहस्वात्मानमत्र वै ॥ तथेत्युक्ता च सा देवी प्रहसन्ती
चकार ह ॥ ३० ॥ नारदः प्रणिपत्याग्रे प्राह दामोदरं हरिं ॥ किमिदं कृतवानघममत्वं पर्वतस्य
च ॥ ३१ ॥ त्वमेव नूनं गोविंदकन्यातां हृतवानसि ॥ तच्छ्रुत्वा पुरुषो विष्णुः पिधाय श्रोत्रम-
च्युतः ॥ ३२ ॥ पाणिभ्यां प्राह भगवान्भवता किमुदीरितं ॥ कामवादो न भावो यं मुनिवृ-
त्तेरहो किल ॥ ३३ ॥ एवमुक्तो मुनिः प्राह वासुदेवं स नारदः ॥ कर्णमूले मम कथं गोलांगूल-
मुखं त्विति ॥ ३४ ॥ तदा कर्ण्य महाबुद्धिर्देवो नारायणो हरिः ॥ कर्णमूले तमाहेदं वानरास्यं
कृतं मया ॥ ३५ ॥ पर्वतस्य तथा विप्रगोलांगूलमुखं तव ॥ यथा भवांस्तथा सोऽपि प्रार्थया-
मास निर्जने ॥ ३६ ॥ मामेवं भक्तिवशगस्तथा स्म्य कर्त्तुं मुने ॥ न स्वेच्छया कृतं तद्वां प्रिया-
र्थं नान्यथा त्विति ॥ ३७ ॥ याचते यच्च यश्चैव तच्च तस्य ददाम्यहं ॥ न दोषोऽत्र गुणो वापि युव-
योर्मम वा द्विज ॥ ३८ ॥ पर्वतोऽपि तथा प्राह तस्याप्येवं जगाद सः ॥ शृण्वतो रुभयोस्तत्र
प्राह दामोदरो वचः ॥ ३९ ॥ प्रियं भवतोः कृतवान् सत्येनायुधमालभे ॥ नारदः प्राह धर्मा-
त्मा आवयोर्मध्यतः स्थितः ॥ ४० ॥ धनुष्मान् द्विभुजः कोनुतां हृत्वा गतवान् किल ॥ तच्छ्रुत्वा

रा.स.

४

॥ ७ ॥

(8A)

वासुदेवोसौप्राहतौमुनिसत्तमौ ॥ ४३ ॥ मायाविनोमहात्मानौबहवःसंतिसत्तमौ ॥ त
त्रसाश्रीमतीदेवीहृताकेनापिसुव्रतौ ॥ ४२ ॥ चक्रपाणिरहंनित्यंचतुर्बाहुरितिस्थितिः
तस्मान्नाहमतथ्यं वैभवद्भ्यांविदितंहितत् ॥ ४३ ॥ इत्युक्तौप्रणिपत्यैनमूचतुःप्रीतमान
सौ ॥ कोत्रदोषस्तवविभोनारायणजगत्पते ॥ ४४ ॥ दौरात्म्यंतुनृपस्यैवमायांहिरुतवा
नसौ ॥ इत्युक्त्वाजग्मतुस्तस्मान्मुनोनारदपर्वतौ ॥ ४५ ॥ अंबरीषंसमासाद्यशापेनैनम
योजयत् ॥ नारदःपर्वतश्चैवयस्मादावामिहागतौ ॥ ४६ ॥ आहूयपश्चादन्यस्मैकन्यां
त्वंदत्तवानसि ॥ मायायोगेनतस्मात्त्वांतमोऽज्ञाभिभाविष्यति ॥ ४७ ॥ तेननात्मानमत्य
र्थंयथावत्त्वंहिवेत्स्यसि ॥ एवंशापेप्रवृत्तेतुतमोराशिरथोत्थितः ॥ ४८ ॥ नृपंप्रतिततश्च
क्रंविष्णोःप्रादुरभूत्क्षणात् ॥ चक्रवित्रासितंघोरतावुभावभ्यगात्तमः ॥ ४९ ॥ ततःसंत्र
स्तसर्वांगौधावमानौमहामुनी ॥ पृष्ठतश्चक्रमालोक्यतमोराशिंचदुर्मदं ॥ ५० ॥ कन्या
सिद्धिरहोप्राप्तास्यावयोरितिवेगितौ ॥ लोकालोकांतमनिशंधावमानौतमोऽर्दितौ ॥

१ अत्रद्विवचनांतानित्रीणिसंबोधनानि २ तमः अज्ञेतिछेदः

अद्भुत

॥ ८ ॥

॥ ५१ ॥ त्राहित्राहीतिगोविंदभाषमाणौभयार्दितौ ॥ विष्णुलोकंततोगत्वानारायणज
गत्पते ॥ ५२ ॥ वासुदेववृषीकेशपद्मनाभजनार्दन ॥ त्राह्यावांपुंडरीकाक्षनाथोसिपुरु
षोत्तम ॥ ५३ ॥ इत्यूचतुर्वासुदेवंमुनीनारदपर्वतौ ॥ ततोनारायणोऽर्चित्यःश्रीमान्श्री
वत्सलांछनः ॥ ५४ ॥ निवार्यचक्रं ध्वांतं च भक्तानुग्रहकाम्यया ॥ अंबरीषश्चमद्भक्तस्तथेमौ
मुनिसत्तमौ ॥ ५५ ॥ अनयोर्नृपस्यचतथाहितंकार्यमयापुनः ॥ आहूयतौततःश्रीमान्
गिराप्रल्हादयन्हरिः ॥ ५६ ॥ उवाचभगवान्विष्णुःश्रूयतामितिमेवचः ॥ क्षमेतांमुनिशार्दू
लौभक्तसंरक्षणायमे ॥ ५७ ॥ अपराद्धं च चक्रेणक्षमाशीलाहिसाधवः ॥ ततस्तौमुनिशा
र्दूलौमायांतस्यावबुध्यच ॥ ५८ ॥ ददतुश्चततःशापंविष्णुमुद्दिश्यकोपनौ ॥ श्रीमतीहरणं
विष्णोयत्कृतंछद्मनात्वया ॥ ५९ ॥ ययामूर्त्यातथैवत्वंजायेथामधुसूदन ॥ अंबरीषस्या
न्ववायेराज्ञोदशरथस्यहि ॥ ६० ॥ पुत्रस्त्वंभवितापुत्रीश्रीमतीधरणीप्रजा ॥ भविष्यतिवि
देहश्चप्राप्यतांपालयिष्यति ॥ ६१ ॥ राक्षसापसदःकश्चित्तांतेभार्याहरिष्यति ॥ यतोराक्ष

१ इतिविचार्येतिशेषः

रा.स.

४

॥ ८ ॥

(9A)

सधर्मेणहृताचश्रीमतीशुभा ॥ ६२ ॥ अतस्तेरक्षसाभार्याहर्तव्याछद्मनाच्युत ॥ यथा
प्राप्तमहदुःखमावाभ्यांश्रीमतीकृते ॥ ६३ ॥ हाहेतिरुदतालभ्यंतथादुःखंचतल्कृते ॥ इत्यु
क्तवंतौतौविप्रौप्रोवाचमधुसूदनः ॥ ६४ ॥ अंबरीषस्यान्ववायेभविष्यतिमहायशाः ॥
श्रीमान्दशरथोनामभूमिपालोऽतिधार्मिकः ॥ ६५ ॥ तस्याहमग्रजःपुत्रोरामोनामभवा
म्यहं ॥ तत्रमेदक्षिणोबाहुर्भरतोभविताकिल ॥ ६६ ॥ शत्रुघ्नोवामबाहुश्चशेषोसौलक्ष्म
णःस्वयं ॥ ऋषिशापोनचैवस्यादन्यथाचक्रगम्यतां ॥ ६७ ॥ ऋषिशापतमोराशेयदारा
मोभवाम्यहं ॥ तत्रमांसमुपागच्छगच्छेदानींनृपंविना ॥ ६८ ॥ त्यक्त्वापिचमुनिश्रेष्ठावि
तिस्मप्राहमाधवः ॥ एवमुक्तेतमोनाशंतक्षणाच्चजगामवै ॥ ६९ ॥ आत्मार्यसंचितंतेन
प्रभुणाभक्तरक्षिणा ॥ निवारितंहरेश्चक्रयथापूर्वमतिष्ठत ॥ ७० ॥ मुनिश्रेष्ठौभयान्मुक्तौ
प्रणिपत्यजनार्दनं ॥ निर्गतौशोकसंतप्तावूचतुस्तौपरस्परं ॥ ७१ ॥ अद्यप्रभृतिदेहांतमा
वांकन्यापरिग्रहं ॥ नकरिष्यावइत्युक्त्वाप्रतिज्ञायचतावृषी ॥ ७२ ॥ मौनध्यानपरौशुद्धौ
यथापूर्वंव्यवस्थितौ ॥ अंबरीषोपिराजासौपरिपाल्यचमेदिनीं ॥ ७३ ॥ सभृत्यज्ञातिसं

अद्भुत

॥ ९ ॥

बंधोविष्णुलोकंजगामवै॥ मानार्थमंबरीपस्यतथैवमुनिसिंहयोः॥७४॥ रामोदाशरथि
भूत्वातमसालुप्तबुद्धिकः॥ कदाचित्कार्यवशतःस्मृतिःस्यादात्मनःप्रभोः॥७५॥ पूर्णा
र्थोपिमहाबाहुरपूर्णार्थइवप्रभुः॥ अनुग्रहायभक्तानांप्रभूणामीदृशीगतिः॥७६॥ मायां
कृत्वामहेशस्यप्रोत्थितामानुषीतनुः॥ तस्मान्मायानकर्तव्याविद्वद्भिर्दोषदर्शिभिः॥७७॥
एतत्तेकथितंसर्वरामजन्मकथाश्रयं॥ अंबरीपस्यमाहात्म्यंमायावित्वंचवैहरेः॥७८॥ यः
पठेच्छृणुयाद्वापिमायावित्वंहरेर्विभोः॥ मायांविस्तृत्यपुण्यात्माविष्णुलोकंसगच्छति॥
॥७९॥ दशरथसुतजन्मकारणंयःपठतिशृणोत्यनुमोदतेद्विजेंद्रः॥ व्रजतिसभगवद्गृहा
तिथित्वंनहिशमनस्यभयंकुतश्चिदस्य॥८०॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआ
दिकाव्येअद्भुतोत्तरकांडेश्रीरामजन्मापक्रमश्चतुर्थःसर्गः॥४॥ ॥७३॥ ॥७३॥
भरद्वाजशृणुष्वथसीताजन्मनिकारणं॥ पुरात्रेतायुगेकश्चित्कौशिकोनामवैद्विजः॥१॥
वासुदेवपरोनित्यंनामगानरतःसदा॥ भोजनासनशय्यासुसदातद्गतमानसः॥ उदारच
रितंविष्णोर्गायमानःपुनःपुनः॥२॥ विष्णुस्थलंसमासाद्यहरेःक्षेत्रमनुत्तमं॥ अगाय

रा.स.

४

॥ ९ ॥

(10A)

तहरितत्रतालवल्गुलयान्वितं ॥ ३ ॥ मूर्च्छनामूर्च्छयोगेनश्रुतिमंडलवेदितं ॥ भक्तियोग
समापन्नोभिक्षामश्नातितत्रवै ॥ ४ ॥ तत्रैनंगायमानंचदृष्ट्वाकश्चिद्विजस्तदा ॥ पद्मा
क्षइतिविख्यातस्तस्मैचानंददौसदा ॥ ५ ॥ सकुटुंबोमहातेजाअश्रन्नन्नंचतस्यवै ॥
कौशिकोहितदाहृष्टोगायन्नास्तेहरिंप्रभुं ॥ ६ ॥ शृण्वन्नास्तेसपद्माक्षःकालेकालेचभक्ति
तः ॥ कालयोगेनसंप्राप्ताःशिष्यावैकौशिकस्यच ॥ ७ ॥ सप्तराजन्यवैश्यानांविप्राणांकु
लसंभवाः ॥ ज्ञानविद्याधिकाःशुद्धावासुदेवपरायणाः ॥ ८ ॥ तेषामपितथान्नाद्यंपद्मा
क्षःप्रददौस्वयं ॥ शिष्यैश्चसहितानित्यंकौशिकोहृष्टमानसः ॥ ९ ॥ विष्णुस्यलेहरितत्रआ
स्तेगायन्यथाविधि ॥ तत्रैवमालवीनामवैद्योविष्णुपरायणः ॥ १० ॥ दीपमालांहरेर्नित्यं
करोतिप्रीतमानसः ॥ मालतीनामभार्यासीत्तस्यनित्यंपतिव्रता ॥ ११ ॥ गोमयेनसमा
लिप्यहरेःक्षेत्रंसमंततः ॥ भर्त्रासिहास्तेसंप्रीताशृण्वतीगानमुत्तमं ॥ १२ ॥ कुशस्थलीस
मुत्पन्नाब्राह्मणाःसंशितव्रताः ॥ पंचाशद्वैसमापन्नाहरेर्गानार्थमुत्तमाः ॥ १३ ॥ साधयंतो
हिकार्याणिकौशिकस्यमहात्मनः ॥ गानविद्यार्थतत्त्वज्ञाःशृण्वंतोत्यवसंस्तुते ॥ १४ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com